

Separació pactada

La distància entre CiU i el Govern socialista cada dia és més ampla. Els nacionalistes catalans podrien retirar el suport global a González, però continuar garantint la governabilitat a través de suports puntuals.

El diputat ganxo Josep López de Lerma va ser l'encarregat de fer arribar el missatge a Madrid: la situació per la qual passa el Govern espanyol és insostenible. Davant de Felipe González,

assegut al banc blau del Congrés amb cara de pocs amics, CiU anunciava al Congrés de Diputats la posada en marxa d'un compte enrere que a Catalunya ja havia posat quinze dies abans, concretament l'endemà de les eleccions municipals. No havien passat 24 hores des que un altre diputat de CiU, l'alcalde de Tarragona, Joan Miquel Nadal, no havia pogut contenir un expressiu "això s'ha acabat!" després de veure com Josep Borrell, considerat el martell de la col·laboració CiU-PSOE, havia rebutjat la modificació de la llei de costes que proposaven els nacionalistes. La setmana, la va rematar el mateix Jordi Pujol, amb un eloqüent "això no pot continuar així" davant les càmeres de televisió. Dos anys després de viure políticament com una parella de fet, CiU i PSOE, busquen la millor manera de separar-se, intentant no llençar per la finestra els avenços assolits.

Formalment, encara continua vigent el termini que s'ha donat CiU per decidir si manté o no l'actual política de suport global al Govern socialista i que en teoria arriba fins al 17 de juliol. Però la cadena d'esdeveniments està fent tabac el calendari. Membres del Govern català insisteixen a dir que és Felipe González qui ha de prendre la iniciativa i demostrar que té capacitat per governar i voluntat per complir els acords. A més dels esdeveniments d'aquests dies, el que preocupa el Govern de la Generalitat de Catalunya és la descoordinació del gabinet socialista i, en particular, l'hostilitat d'alguns dels seus ministres envers CiU. En principi, s'espera que d'aquí al dia 17 –possiblement aquesta mateixa setmana–, el president del Govern doni una explicació clara al president de la Generalitat sobre el que pensa fer, cosa que de moment no s'ha

RICARD CUGAT

Pujol redefinirà l'orientació de la política espanyola de CiU. Ha rebut pressions perquè en retiri el suport.

produït. En principi l'encontre està previst per reconduir la situació, però a hores d'ara, per molts, l'única cosa pactable és el calendari electoral. A més de la resolució del cas del CESID des d'un punt de vista políticament satisfactori, el Govern català analitzarà la voluntat del Govern de mantenir la col·laboració segons com enfocui aquest la negociació dels pressupostos de l'any que ve, la revisió del sistema de finançament, i l'actitud davant les lleis de costes, del cable i del comerç. Aquests són els temes d'agenda que Pujol té a la seva balança, tot esperant els traspessos ja anunciats del personal funcionari de l'administració de justícia, les polítiques actives d'ocupació de l'INEM, la part sanitària de l'Institut Nacional de la Marina, i el Servei Nacional de Productes Agraris.

Un altre inconvenient per mantenir l'actual nivell de suport de CiU és la incògnita de com pot quedar el Govern González amb Serra fora de joc. Si la dimissió del

vice-president del govern es confirma –cosa que no s'havia produït oficialment en el moment d'escriure aquesta informació–, la relació entre CiU i PSOE haurà perdut un dels homes clau. Durant aquests dos últims anys Serra ha estat el coordinador de les negociacions entre nacionalistes i socialistes, i tot i que des del Govern català es recorda que la relació és entre presidents, la desaparició de Serra significa la desaparició d'un element clau i també d'un home de pes per frenar les veleïtats individualistes d'algun ministre reticent. Es respira certa preocupació sobre qui serà el seu successor, perquè es tem que pugui provocar una inflexió cap a posicions menys dialogants o que no tingui prou pes per disciplinar tots els ministres. Noms com Javier Solana o Joan Lerma, són ben vistos per CiU com a candidats a la vice-presidència. En canvi, noms com Borrell o Belloch, desperten molts recels. Per tant la remodelació que en principi té prevista González serà clau per saber com es replanteja la relació entre socialistes i nacionalistes.

La pressió sobre Pujol s'ha vist incrementada pels darrers pronunciaments del món empresarial en contra de perllongar l'actual situació i al si de CiU cada dia sembla més evident que l'actual fórmula de suport global al Govern és ja insostenible. Cada vegada són més les veus que demanen que es retiri el suport global per passar a una política de suports puntuals. Aquest canvi d'orientació política evitaria fer caure el govern socialista, tot i que l'obligaria a buscar majories alternatives per algunes qüestions, però sobretot alliberaria CiU de ser corresponsable de tota l'actuació política del Govern. La fórmula permetria a González continuar governant, tot i que encara més debilitat del que està, i acabar com a mínim la presidència de la Unió Europea. Qualsevol fórmula que es decideixi serà negociada personalment entre Pujol i González. Si entre ambdós dirigents no hi ha acord, només queda la solució més radical: eleccions anticipades. Però en principi CiU vol evitar fer trenca-dissa per no afavorir el PP. **Pere Martí**